

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 1. De nomine, definitione, institutione, & necessitate Confirmationis,

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

te vero, tanquam patiente, sufficit si præcesserit voluntas suscipiendi non reuocata: etiamsi actu nulla talis sit cum sacramentum ipsum perficitur: vt si dormiat, vel ebrius sit, vel morbo aliquo graui oppressus sit, ex eodem cap. Maiores in fine.

Disputari solet, An quando gratiæ receptio, & peccatorum tam quoad poenam, quam quoad culpam, remissio, impedita est per indispositionem suscipientis: An inquam (posito quod valida fuerit collatio) recedente eadem indispositione recuperetur ipsa gratia, ac peccatorum remissio. De qua te falsus differit Suarez *disput. 28. sect. 4. & sequentibus*. Sed ad nostrum institutum sufficit monere, communem Theologorum sententiam esse, eum qui defectu fidei vel poenitentiae non est consequutus prædictos effectus: illa fideione recedente per veram contritionem: virtute baptismi valide suscepti, consequi gratiam baptismalem, & remissionem, tam quoad poenam, quam quoad culpam omnium peccatorum, ante illum commissorum. Quod probatur. Tum autoritate cap. Tunc valere, De consecr. dist. 4. cuius verba sunt. Tunc valere incipit ad salutem baptismus, cum illa fictio veraci confessione recesserit, quæ (corde in malitia, vel sacrilegio perseverante) peccatorum ablutionem non sinebat fieri. Tum etiam ratione: quia peccatum origi-

nale remittere, & hominem regenerare ad vitam æternam, est proprius baptismi effectus: iuxta illud Ioan. 3. nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto non potest introire in regnum Dei. Cum ergo certum si peccatorem, per veram contritionem conuersum ad Deum consequi gratiam & remissionem peccatorum suorum: iuxta illud Ezechielis 18. Conuertimini & agite poenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, & non erit vobis in ruina iniquitas: dicendum est ipsa interueniente, tanquam fictione recedente baptismum fortiri illum suum effectum: ne dicatur, aliter quam per baptismum patere aditum ad regnum caelorum: quod repugnat citatis verbis Domini nostri.

Si quæras, an ad tollendam talem fictionem sufficere possit attritio? Respondetur negatiue; nisi accedat sacramentalis absolutio: quando qui dem illa ipsa fictio peccatum est mortale. Vbi aduerte, peccata quidem commissa ante baptismi susceptionem nõ subici Ecclesiæ clauibus: subici tamen ea quæ committuntur in ipsa susceptione, vt animus vindictæ vel alius mortaliter malus. Cum enim talia impediant eiusdem susceptionis efficaciam, nequeunt quando adsunt, per baptismum tolli: vt nec alia post hunc commissiva. Vnde remedium aduersus ea institutum est Sacramentum Poenitentiae: cuius capaces sunt baptismi ipso initiati.

L A V S D E O.

LIBER TERTIVS, ET TOTIVS OPERIS VIGESIMVS OCTAVVS.

DE SACRAMENTIS CONFIRMATIONIS, POENITENTIAE, & EXTREMAE VNCTIONIS.

P R O O E M I V M.

Væ de tribus istis sacramentis pro ratione nobis proposita iudicandi de peccatis, hic occurrunt dicenda, pauciora sunt, quam vt distinctis libris tradi debeant. Illa igitur vnico comprehendemus, contenti distinctione in duos tractatus, quorum prior sit de Confirmatione, & posterior de Poenitentia, & Extrema vnctione.

TRACTATVS PRIOR

De Confirmatione.

VM Magistro in 4. sentent. dist. 7. & D. Thom. 3. par. q. 72. tum antiquiores, tum recetiores, Theologi scholastici agunt de sacramento Confirmationis: itemque plures alij, quorum meminit Henriquez in sua Summa in initio libri tertij: & apud Gratianum habentur de eo aliquot canones, De consecr. dist. 5. Seruabimus autem eandem methodum, quam in præcedenti libro, agendo de baptismo.

CAPVT I.

De nomine, definitione, institutione, & necessitate Confirmationis.

S V M M A R I V M.

1. Confirmatio b. ptismo succedit: & quo ordine.
2. Vnde va. illius nomina.
3. Definitio Confirmationis.
4. Institutio est à Christo Confirmatio, & quando.
5. N. n. est necessaria simpliciter, necessitate mediæ.

sed generationis, vt Henriquez ait in cit. libro tertio, cap. 1. §. 2. quia statim confertur baptizato, vt Deus illud quod per baptismum est operatus, confirmet: per augmentum spiritualis gratiæ: firmum, robustumque reddens hominem ad superandas diaboli tentationes, & ad conferendam, defendendamq; fidem, quâ in ipso baptismo processus est. De qua re Melchias Papa (prout refertur in c. Spiritus sanctus, dist. 1. ante citata) ait: Spiritus sanctus q. super aquas baptismi salucifero descendit lapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocenciam: in confirmatione augmentum præstat ad gratiam. Et quia in hoc mundo tota ætate victuris inter viles hostes, & pericula gradiendum est: in baptismo regeneramur ad vitam, post baptismum confirmamur ad pugnam: in baptismo abluimur, & post baptismum roboramur, & c.

Vnde satis liquet sacramentum istud dici confirmationem à proprio suo effectu, sicut à sua forma dicitur à Patribus, tum consignationis sacramentum, tum signaculum Dominicum, tum signum Christi: & à materia dicitur, tum sacramentum christi, tum inunctio, tum oleum sanctificatum, tum sacrum unguentum: ac demum à ritu ipsius dicitur impositio manuum. De quibus videri potest Greg. à Valen. *romo 4. disput. 5. quest. 1. puncto 1. sub initium*.

Ex communi autem Theologorum, & Canonistarum sententia (prout notat Nauar. in Enchir. cap. 22. num. 8.) definiti potest Confirmatio, quod sit sacramentum vnctionis

christi-

chrisimatis consecrati, quo Episcopus frontem baptizati in-
ungit sub certa verborum forma. In qua definitione locum
generis tenet Sacramentū. Intelligere autem ex Concil. Flo-
rent. in instruct. Armen. & ex Concil. Trid. sess. 7. can. 1. De
confirmatione: *verum & proprium noua legis, diuinitus institutum.*
Quod hæretici nostri temporis negantes bene refel-
luntur à Greg. à Valen. in citato puncto 1. & à Bellarm. tom.
2. controuer. lib. vnico De confirmatione cap. 2. aliquot-
que sequentibus. Itemque à Suazero disput. 32. sect. 1. Qua
in reimmorari est alterius instituti. Cætera quæ in defini-
tione sequuntur, tenent locum differentie sumptæ ex huius
sacramenti causis, de quibus postea: nempe ex materia re-
mota, quæ est chrisma consecratum: & ex propinqua, quæ
est baptizati inunctio in fronte: & ex efficiente seu ministro,
qui est Episcopus: & demum ex forma: quæ proponetur in
sequenti cap. 3.

4. Porro quoad institutionem confirmationis: sicut certum
est de fide eam esse nouæ legis sacramentum: sic etiam est,
eam esse à Christo institutam: quando quidem in Concilio
Trident. sess. 7. can. 1. De sacram. in genere: is anathemati
subicitur, qui dixerit sacramenta nouæ legis non fuisse om-
nia à Iesu Christo Domino nostro instituta. De qua re la-
Suarez disp. 12. sect. 1. Et ratio est quam idem quoque habet in
sequenti disput. 32. sect. 2. tum quia institutio sacramenti
pertinet ad potestatem excellentiæ, quam Christus solus
habuit: tum quia idem solus potuit effectum gratiæ infalli-
biliter promittere per signum sensibile.

Addit Suarez ibidem, hanc institutionem factam fuisse
à Domino nostro ante Ascensionem ipsius in cælum: cum
non sit dubium ante illam fundasse suam Ecclesiam, quoad
fundamenta eius potissima, qualia sunt septem sacra-
menta. Quando vero tunc facta sit consequenter discriet, &
maxime probabile iudicat, quoad promissionem & in-
structionem Apostolorum, datam de hoc sacramento,
factam esse in nocte cænæ vltimæ. Nec enim assignari po-
test tempus conuenientius quam illud, in quo Christus no-
uum Testamentum condidit, & toties Spiritum sanctum
promisit. Quoad statum vero eum in quo confirmatio ipsa
possit administrari & recipi: factam esse eandem institu-
tionem post Domini resurrectionem, quando Apostoli
constituti sunt Episcopi, Domino dicente ipsis, Ioann.
10. Accipite Spiritum sanctum, &c.] quando quidem *pro-*
postea dicitur, ordinarius confirmationis minister est Epi-
scopus. Quæ omnia pluribus discutere est instituti schola-
stici, & remotius à ratione iudicandi de peccatis nobis pro-
posita.

5. Iam quoad necessitatē consentiunt Theologi sacra-
mentum confirmationis non esse necessarium simpliciter, &
necessitate, *vt vocant*, medijs. Quod patet tum ex cap. 1. &
2. De consecrat. distinct. 5. ex quibus habetur sacramentum
istud non dare gratiam ad vitam spiritalem: sed gratiæ aug-
mentum, ad perfectionem, & ad corroborandum in pugna
contra vitia & Diabolū, & ad mundi huius agones. Id quod
bene declaratum, Parochi habent in Catechismo edito ius-
su Concil. Trid. cap. De confirmatione. Tum etiam ex eo,
quod infantes iudicentur suscepto baptismo saluari posse
sine hoc sacramento. An vero sit necessarium necessitate
præcepti, patebit postea, cum inquiretur, An de suscipien-
da confirmatione datum sit præceptum.

CAPVT II.

De materia Confirmationis, ac primo de remota.

S V M M A R I V M.

- 6 Materia remota confirmationis est chrisma: quod an de neces-
sitate sacramenti debeat habere oleo admixtum balsa-
mum.
- 7 Ex cuius olei & balsami admixtione constare debeat, & cur
modi um balsami sufficit.
- 8 An necessarium sit necessitate sacramenti, vt chrisma sit bene-
dictum ab Episcopo.
- 9 Materia confirmationis propinqua, est unctio baptizati, ab
Episcopo facta ex chrismate, &c.

10 Quantitas chrisimatis requisita ad talem unctionem: & qua
ratione hæc debeat fieri.

11 Impo- sitio manuum necessaria ad hoc sacramentum: quodque
solâ sine chrismate non sufficit.

C O M M V N I consensu docent Catholici, materiam
huius sacramenti esse chrisma ex oleo & balsamo co-
fectum, & ab Episcopo iam consecrato benedictum. Ita e-
nim aperte statuitur in Concilio Florent. in instruct. Arme-
norum, & abunde confirmant quæ referuntur à Bellarm.
in cit. lib. De sacramento confirmationis cap. 8. & 9. apud
ipsum videnda. Verba Concilij Florent. sunt hæc. Secun-
dum sacramentum est confirmatio: huius materia est chris-
ma consecratum ex oleo, quod nitorem significat conscien-
tiæ, & ex balsamo, quod odorem significat bonæ famæ, per
Episcopum benedictum.

Quod si quæras, an solum oleum sit materia necessaria
necessitate sacramenti, sicut vinum in Eucharistia, ita ut va-
lidum esse possit confirmationis sacramentū, quantumcumque
oleo non admisceatur balsamum: sicut valida esse potest
consecratio calicis, quantumcumque vino non admisceat-
ur aqua. Respondetur de ea re diuersas esse sententias, quas
refert Greg. à Valen. to. 4. disput. 5. quæst. 1. puncto 2. Duas
autem esse potissimas, quarum neutram de fide esse monet
Bellarm. in memorato cap. 9. sub finem, in responsione ad
tertiam obiectionem. Prior est quam Suarez to. 3. disput. 33.
sect. 1. dicto 2. *propugnata*, balsamū necessarium esse necessitate
sacramenti. Posterior vero quam Greg. à Valen. loco citato
defendit est, balsamum necessarium esse tantum necessitate
præcepti sue Ecclesiastici, siue etiam Christi: ita ut illius
omissione, crimen quidem committatur: non ideo tamen
sacramentum censendum sit nullum. Quicquid autem sit
in speculatione, certum est in praxi eam admixtionem nul-
lo modo esse omitendam, tum propter cætera quæ vrget
bene Suarez: tum etiam propter ante relatum Concilij Flo-
rent. decretum, ac propter nunquam in Ecclesia intermis-
sam consuetudinem admiscendi oleo balsamum in materia
huius sacramenti.

Si rursum quæras, An ex quouis oleo & balsamo fieri pos-
sit chrisma? Respondetur communem Ecclesiæ usum satis
ostendere quod oleum debeat esse oliuarum. De balsamo
autem, cum præter Orientale ex Palestina, iam habetur
Occidentale ex India: constare ex Summorum Pontificum
Pauli tertij & Pij quarti declaratione. (cuius ibid. ad 2. memi-
nit Suarez sufficere posse illud quod ex India deferitur, etiam
forte diuersæ speciei sit ab alio; quia non est fictitium, neque
adulterinum, sed naturale & verum: vt pote quod, *sicut colo-
re differat*, in fragrantia boni odoris, & in alijs proprietati-
bus: atque effectibus tantam habet conuenientiam cum illo
alio, vt simpliciter & absolute balsamum dici possit; atque
adeo iudicari aptum ad sacramentum confirmationis. Sic-
ut propter similem rationem, vinum album, etiam si à ru-
bro differat colore, ac forte etiam specie: quia tamen vi-
num est simpliciter, censetur apta materia sacramenti Eua-
charistia.

Aduerte obiter, quod Suarez subicit, balsamum in modica
quantitate admisceri oleo; quia de natura materiz huius sa-
cramenti non est vt secundū omnes partes sit mixta ex oleo
& balsamo: sed vt tota sit odorifera, quod maxime pertinet ad
significationem, sicut fieri potest per mutuam alterationem
secundum qualitates.

Si demum quæras, An sit necessarium necessitate sacra-
menti, an solū necessitate præcepti, vt chrisma benedicatur
ab Episcopo, ita ut sacramentum administratum cum chris-
mate benedicto tantum à Sacerdote, reputari debeat inua-
lidum? Respondetur id in speculatione magnam difficul-
tatem habere, alijs affirmantibus necessarium esse neces-
sitate sacramenti, alijs idem negantibus (quos postere vt sequi-
tur Greg. à Valen. sub finem citati puncti secundij, priores vero,
Suarez in sequenti sect. 2.) remque esse quæ definitionem Ec-
clesiæ requirere videatur. Quoad praxim vero certum est
ex citato decreto Concilij Florentini, & ex perpetuo Ec-
clesiæ usu, non alio chrismate, quam benedicto ab Episco-
po vtendum esse in confirmationis collatione. Aduerte ve-
ro obiter pro ipsa praxi, necessarium esse necessitate præ-
cepti, non